

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

טל תשבת מפי זרעו

ספר
עֲרֻכָּה שֶׁל שְׁעָה

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 56

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

מפעל הזוהר העולמי
 רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

מִפְתָּחוֹת לְסֵפֶר "עֵרְפָה שֶׁל שְׁעָה"

- א חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי תשע"א = 771
 ב הַנְּחַמְדִּים מִזְהָב וּמִפֶּזוּ רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים
 ב עֵרְפָה שֶׁל שְׁעָה
 ב בּוֹאוּ וְהִתְחַבְּרוּ לְרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאי זי"ע
 ה הַחֲלֵשׁ יֹאמֶר גְּבוּר אָנִי
 ח הַשְּׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה בְּצִוְיָנִי הַצְּדִיקִים זי"ע
 יג כָּל תְּמִימֵי דֶרֶךְ הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזֹּהַר וּמֵאֲמִינִים בּוֹ
 יד אִין לְאֲדָם לְהַפְטֵר מֵעֶסֶק חֻכְמַת הַקְּבֵלָה בְּשׁוּם אִפֹּן וְהוּא עֶקֶר תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל
 טו "בְּזְכוּתָךְ הִגַּעְתִּי! לָךְ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעָם!"

סֵפֶר
עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה*

חֲלָקִים נִבְחָרִים מְדַרְשֵׁה יוֹם הַקָּדוֹשׁ תְּשַׁע"א
מִפֶּ"ק אֲדַמוּ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיטֵי"א
בְּבֵית הַמְדַרְשׁ עֲטֶרֶת יְשַׁעִיָּה הַאֲלָמִין
בֵּית שְׁמוֹשׁ

א

חֹדֶשׁ תְּשַׁרִי תְשַׁע"א = 771

771 בְּגִימָטְרִיא = "בֵּיאת מְשִׁיחַ" = "אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִים" = "יְחִיֵּה חַיִּים טוֹבִים וּמְאוֹשְׁרִים" [הַפֶּל
רַק עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ].

וְעַת צְרָה = 771 הִיא לִיעֶקֶב וּמִמְנָה יוֹשַׁע. הַפֶּל תְּלוּי בְּנוּ!!!

אֲצַלְךָ מִתְגַּלְגָּלִים יְהִלּוּמִים, תִּזְהַר שְׁלֹא תַחֲשֹׁב שְׁזָה זְכוּכִית. בְּאֻמְרִיקָה אוֹמְרִים זְמַן זֶה בְּסָף, אֲצַלְנוּ הִיהוּדִים אוֹמְרִים זְמַן זֶה חַיִּים! אָבֵל אִף אֶחָד לֹא יוֹדַע כַּמָּה בְּאֻמֹּת שְׁנֵה הַזְּמַן שְׁלוֹ! וְאִיךָ אֶפְשָׁר לְהַפֵּךְ 5 דְּקוֹת לִיּוֹתֵר מִשְׁמוֹנָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה, וְזֶה רַק בְּמִשְׁגֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, (מִלְבַּד הָעוֹלָם הֵבֵא שֶׁשֶׁם יֵשׁ חַי נֶצַח, עַיִן לֹא רָאֵתָה אֱלֹקִים וּזְלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲפָה לוֹ), עַכְשָׁו תִּדַּע שְׁכָל דְּקָה שְׁנֵה לָךְ יוֹתֵר מִמִּילִיּוֹן וְחֲצִי שָׁנָה, וְלֹא תִבְזֶז אִף רֶגַע, מִי מִשְׁגַּע חֶסֶר דְּעָה, שְׁיִזְרַק עֲשִׁירוֹת בְּהִשְׁגַּ יָד.

אֵתָה רוֹצֵה עוֹרֵךְ דִּין מִפְּרָסָם וּמִצְלִיחַ צְמוּד אֲלִיךָ? רוֹפֵא מְמַחָה שְׁדוּאָג שְׁלֹא תִהְיֶה חוֹלָה, שְׁיִתְלֹה אֲלִיךָ בְּכָל שְׁעוֹת הַיָּמָמָה? בְּרִכָּה מְבַטַּחַת לְבָנִים צְדִיקִים, וְנַחַת מִהַצְּאֲצֵאִים? מִזֶּל טוֹב וּמִצְלַח כָּל יְמֵי חַיִּיךָ? חַיִּים אֲרָכִים טוֹבִים וּמִתְקַנְיִים? שְׁפַע בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה בְּכָל הַעֲנִינִים? מַעֲתָה כָּל יְהוּדֵי יִכּוֹל לְזַכּוֹת וּלְזַכּוֹת!!!

ב

הַנְּחֻמִּים מִזֶּהָב וּמִפֶּזוּ רַב וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּת צוֹפִים

לֹא חָרַב הָעוֹלָם, אֲלָא בַּפְּשָׁעָה שֶׁל תּוֹרָה, וְלֹא חָרְבָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲלָא מִפְּנֵי פְּשָׁעָה שֶׁל תּוֹרָה, וְכָל הַצָּרוֹת הַבָּאוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֵינָן אֲלָא מִפְּנֵי פְּשָׁעָה שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמָר (מִיכָה פָּרָק א' פְּסוּק ה'): "בַּפְּשָׁע יַעֲקֹב כָּל זֹאת..." (אֵלֶיהוּ יוֹשָׁא פ"א, מַחֲזִיק בְּרַכָּה אוֹת ה') וְעַל כֵּן צָרִיר הָאָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד בְּכָל מַאֲמָצֵי כָחוֹ, לְצוּד הַזְּמַן מִהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלַעֲסֹק בּוֹ בְּתוֹרָה, בְּכָל מַה שֶׁאֲפָשֶׁר לוֹ, כִּמּוֹ הַמְּצִיל אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת מִזוֹטוּט שֶׁל יָם, וְכִמּוֹ שֶׁתּוֹב (תְּהִלִּים פָּרָק י"ט, י"א) "הַנְּחֻמִּים מִזֶּהָב וּמִפֶּזוּ רַב וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּת צוֹפִים" (פָּה חַיִּים סִימָן קנ"ו סק"א).

ג

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

בּוֹאוּ חֲשַׁבּוֹן!!! - מַה שִׁיְהוּדִי אֶחָד יָכוֹל לִזְכּוֹת עַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהָר בֵּין בִּימֹת הַחוֹל וּבֵין בִּשְׁבַת קֹדֶשׁ.

רְבוּתֵינוּ הַפְּלִיגוּ בַּשְּׁבָחָה וְעֲרֵכָה שֶׁל תּוֹרָה הַנִּלְמָדֶת בַּשְּׁבָתוֹת עַל פְּנֵי זוֹ הַנִּלְמָדֶת בִּימֹת הַחֹל, כִּלְשׁוֹן הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ (סוֹף פָּרָשַׁת "שְׁלַח לָךְ"), וְכֵּן חוֹלְקִיהוֹן דְּכָל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵיתָא, יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא מִשְׁאַר יוֹמִין.

מְרַנָּא רַי"ח הַטּוֹב, בְּסַפְרוֹ "בֵּן אִישׁ חַי" (פָּרָשַׁת שְׁמֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה) כְּתַב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתַבּוּ הַמְּקַבְּלִים ז', לְ דָגְדוּל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מִעֲסָק הַיּוֹם שֶׁבַת אֶלְף פְּעֻמִּים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מִעֲסָק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחוֹל, עַכְל"ק. וּבְאוּרוֹ עַל פִּי מִאֲמַר חז"ל, דְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקְּב"ה אֶלְף שָׁנִים, שֶׁנֶּאֱמָר "כִּי אֶלְף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל" וְגו', וְשֶׁבַת קוֹדֶשׁ הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא, זֹאת אוֹמְרַת, כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקְּב"ה. אִם כֵּן בַּשְּׁבָת קוֹדֶשׁ הַכֹּל בְּעֶרְךָ שֶׁל יוֹמוֹ שֶׁל הַשָּׁנָה וְיִתְעַלֶּה, אֲשֶׁר עַל כֵּן כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בַּשְּׁבָת קוֹדֶשׁ עוֹלָה אֶלְף יְדוֹת לְעֶרְךָ יְמֵי הַחוֹל (מִצָּא חוֹן בַּמְדַּבֵּר).

ד

בּוֹאוּ וְהִתְחַבְּרוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זי"ע

רַבְּנוּ מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זי"ע, הַתְּבַטָּא פֶּעַם בְּאַזְנֵי מְקַרְבִּיו וְאָמַר: "שָׁעָה שֶׁל לְמוּד תּוֹרָה עַל דָּרָךְ הַפְּשֻׁט בְּיוֹם הַשְּׁבָת, שָׁוָה לְמוּד שְׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשָׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוּד זֶהָר וְקַבְּלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כִּמּוֹ שְׁנָה שֶׁל לְמוּד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל. וְלְמוּד הַקַּבְּלָה וְזֶהָר בְּיוֹם שְׁבַת בְּמִשְׁךָ שָׁעָה שָׁוָה לְמוּד שְׁבַעִים וְחֲמִשׁ שְׁנָה בִּימֹת הַחֹל"א. וּפְסָק הַגַּה"ק הַ"פָּה חַיִּים" (קנ"ה סק"ב), דְּלְמוּד הַזֶּהָר יִחָשֵׁב לְמוּד הַקַּבְּלָה. וְכַתֵּב הַפְּלֵא יוֹעֵץ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאֶפִּילוּ אִי לֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר,

וּצָא בְּרַעֲיָא מִהִימְנָא (דף עה): "ווי לאינון דְּאֶקְלִין תְּבִן בְּאוֹרֵיתָא וְלֹא יְדַעִין בְּסִתְרֵי דְּאוֹרֵיתָא". וְעוֹד הִבִּיא מוֹרְנוּ הַרְבַּ חַיִּים וְיִסְאֵל בְּהַקְּדַמְתּוֹ לְ"שַׁעַר

ב. הַעֲרָה מֵאֵת רש"י: וְהִבְנָה לְדַבְּרֵי רַבְּנוּ יִמְצָא הַקּוּרָא מִלְּשׁוֹן הַזֶּהָר הַמְּדַבֵּה אֶת לְמוּד הַמְּשֻׁנָּה כְּחֻצֵיר וְכַתְּבוּ אֶצֶל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַנְּזַר בְּפָרָשַׁת

ושוּגָה בו שְׂגִיאוֹת הַרְבָּה, הוּא חָשׁוּב לִפְנֵי הַקָּב"ה, כְּדַכְתִּיב: "וְדַגְלוּ עָלַי אֲהַבָּה" וּפְרָשׁוּ חו"ל, וְדַלּוּגוּ עָלַי אֲהַבָּה, עכ"ל.

וּכְבָר דָּבַר בְּקִדְשׁוֹ מִהַר"ש בּוּזְגָלוּ זי"ע מֵאוֹר עֵינַיִנו בְּעַל הַ"כְּסֵא מְלָךְ", דְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה שָׁעָה אַחַת לְעֶרְף שָׁנָה שֶׁל לִמּוּד הַפְּשֻׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים (סִימָן קנ"ה סק"ב), וְז"ל הַ"כְּסֵא מְלָךְ" (תַּקּוּן מ"ג), כִּי לִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלְמוֹת, וְכָל שָׁכָן אִם יִזְכֶּה לְלִמּוּד וְלַהֲבִין אֶפְלוּ פְרוּשׁ מֵאֲמֹר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעֲלָה בְּשָׁעָה אַחַת מִה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפְּשֻׁט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לֹו שְׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא, וְיִהְיֶה מֵרֹאזֵי פְנֵי הַמְּלָךְ הַיּוֹשִׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמִלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

גַּם בְּתַקּוּן ל' קֵתָב (הַפְּסֵא מְלָךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּמָה גְדוֹל חַיִּיב עַל תַּלְמִיד חֶכֶם לְלַמֵּד קְבֵלָה. וְעַנְשֵׁם כְּמָה גְדוֹל אִם אֵינִם לוֹמְדִים קְבֵלָה, וְגוֹרֵם אַרְךָ גְּלוּתָא, כִּי הֵם מַעֲכָבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמֵנָא לִיְצַלְוּ, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשָׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד הַקְּבֵלָה מִה שֶׁלֹּא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוֹל כַּחַה לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה.

הַעוֹלָה מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַ"כְּסֵא מְלָךְ" וְהַרִי"ח הַטוֹב זי"ע, דְּהַלּוּמֵד שָׁעָה זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, כְּלִמּוּד אֶלְף שָׁנָה פְּשֻׁט בְּיוֹם חוּל. וְלִפִּי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, הֵרִי שְׂזָכָה לְתַקּוּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יְמֵי הַבְּרִיאָה [כָּל הַעוֹלָם מִתְעַלָּה עַל יְדוֹ]. וּבִנְסוּף עַל כֶּף חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בְּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, (שַׁעַר הַשְּׂמִיחָה) הַמְּבַאֵר, דְּלִמּוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנַּעֲשֶׂה בְּשְׂמִיחָה, עֲרַכּוּ כְּפוּל אֶלְף. יוֹצֵא שְׂכָאֲשֶׁר יְהוּדֵי לוֹמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ וּבְשְׂמִיחָה תּוֹרַת הַרְשָׁבִי"י "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ" עוֹלָה בְּשָׁעָה אַחַת לְעֶרְף שֶׁל מְלִיּוֹן שָׁנָה, (לִמּוּד פְּשֻׁט בְּיָמֵי חוּל). וְאִיתָא בְּאֲבוֹת דְּרַבֵּי נֶתָן (פְּרָק ג' מִשְׁנָה ו'): רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר... אִם לְמַדְתָּ תּוֹרָה בְּשַׁעַת הַרוּחַ אֵל תְּשׁוּב לָךְ בְּשַׁעַת הַדְּחָק, לִפִּי שְׁטוֹב לֹו לְאָדָם דָּבַר אֶחָד בְּצַעַר מִמּוֹאֵה בְּרוּחַ (עַן שֵׁם), עַל כֵּן כְּאֲשֶׁר לוֹמֵד בְּיִסּוּרִים הַכָּל כְּפוּל מֵאֵה, סֵף הַכָּל לִמּוּד זֶהר הַקְּדוֹשׁ שָׁעָה בְּשַׁבַּת שְׁוֹה מֵאֵה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה! וְשִׁנְיָה אַחַת כֶּ-28.000 שָׁנָה תּוֹרָה. צֵא וְחֻשַׁב בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכָל שָׁנָה אֲתָה מְשַׁמַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק "וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַח ה'".

כְּתַב הַכַּף הַחַיִּים (סִי קנ"ה סק"ב): מִצְוָה פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה שֶׁלֹּא יְהֵא עֶקֶר בְּשִׁכְלוֹ שְׂאִינוּ מוֹלִיד, וְאֲמָרוּ חו"ל וְדָלָא מוֹסִיף יִסִּיף, וְצִרִיף שִׁיחֲדָשׁ בְּכָל יוֹסֵא מִה שֶׁלֹּא חֲדָשׁ מִקְדָּמַת דְּנָא, וּבִזְוָה יֵאִירוּ יְמֵיו לְעוֹלָם הֵבֵא (בְּשֵׁם אוֹר צְדִיקִים אוֹת י"ג), וְכַתֵּב מְרַנָּא הֲבֵן אִישׁ חֵי זי"ע (חֲלָק דְּרוּשִׁים פְּרֻשַׁת מִשְׁפָּטִים ד"ה אִם אֲדוּנִיו יִתֵּן לוֹ), וְז"ל: כִּי חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה בְּחֻלְק הַנְּסִתָּר, נִקְרָאִים בְּנִים, וְחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה בְּחֻלְק הַנְּגַלָּה נִקְרָאִים בְּנוֹת, עכ"ל. וְיוֹצֵא לִפִּי דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים שְׂפָדֵי לְצֵאת יְדֵי חוֹבַת פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה בַתּוֹרָה, חַיִּב לְחֲדָשׁ גַּם בְּנִגְלָה וְגַם בְּנִסְתָּר, וּמִי יֵאמֹר זְכִיתִי וְיוֹצֵאתִי יְדֵי חוֹבַתִּי.

אֵלָא יְרָאָה לְהַמְצִיא לְעִשׂוֹת טוֹב בְּיוֹם הַזֶּה, וְיִרְאָה לְחֲדָשׁ בו אִיזָה דָּבַר בַּתּוֹרָה, אִזּוּ יֵשׁ תּוֹעֵלַת גְּדוֹל לְאֲבִיו וְלְאִמּוֹ, וְכֵן בְּשֶׁאֵר יְמוֹת הַשָּׁנָה כְּשֶׁהֲבֵן מִחֲדָשׁ אִיזָה חֲדוּשׁ תּוֹרָה לְשִׁמְיָה, אִזּוּ הֲבֵן מְשַׁמַּח אֲבִיו וְאִמּוֹ, וּמַעֲטָרִין לְאֲבִיו וְאִמּוֹ בְּכַמְּהָ עִיטוּרֵיו, וְכֵן לְחַמִּיו וְחַמּוֹתוֹ (עֵיין שֵׁם).

הַהַקְדָּמוֹת, לְשׁוֹנוֹת וּמְקוֹרוֹת שׁוֹנִים שְׂקוּרָאִים לְלִמּוּד הַנְּגַלָּה שְׂפָחָה וְקִלְפִּין לְעַמַּת תּוֹרַת הַקְּבֵלָה.
ג. כְּתַב קַב הַיֵּשֶׁר (פְּרָק ל"ה), דְּבִיּוֹם הַיָּאֲרָצִיִּיט שֶׁל אֲבִיו אוֹ אִמּוֹ, וְכֵן גַּם שֶׁל חַמִּיו וְחַמּוֹתוֹ, לֹא דִי בְּקוֹדֶשׁ וְחַמִּיּוֹת שְׂמוּעִיל לְהַנְצִיל מִמְקַצַּת הַדִּין.

עֲרֵבָה שֶׁל שְׁעָה

ובזוהר הקדוש* (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) כתוב, שְׁכַל יְהוּדֵי חֵיב לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, והקדוש ברוך הוא שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדשה, נמצאת בנושה גדולה. וכתב בספר "זוהר חי", דְּכָל אֶחָד חֵיב לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה בְּשַׁבַּת כְּפִי יְכוּלָתוֹ, בְּכָל חֻלְקֵי פֶרֶד"ס הַתּוֹרָה וּבִדְרָשׁוֹת חֲז"ל. ובשורת "תורה לשמה" (לרבנו יוסף חיים – או"ח סימן צ"ח) כתב: כִּי מִי שֶׁחֲדָשׁ אִיזָה חֲדוּשׁ בַּתּוֹרָה, בְּמִשְׁפַּח הַשְּׁבוּעַ וּכְתִבְכֶם לֹא יוֹצֵא אוֹתוֹ בְּפֶה עַד שַׁבַּת, וְאִזּוֹ נִחְשָׁב שֶׁחֲדָשׁוֹ בְּשַׁבַּת.

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערוך חדושי) כתב: רק שיעמל בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהינו להקשות ולתרוץ בתנ"ך ובש"ס, או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואחר כך כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים, עכ"ל. הראת לדעת דהלומד זוהר הקדוש, יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ובזוהר הקדוש בהקדמה* (דף ד' ע"ב ודף ה' ע"א) כתב, דכמה צריך לזוהר שיהא תורתו תורת אמת, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש, ששעה שוה

העם. - [באור: בא וראה, כשדבר מתחדש בתורה ונשמה שיוצרת בשבת התעסקה באותם דברים חדשים ועולה למעלה, כל הפמליה של מעלה מקשיבה לאותו דבר, וחיות הקדש מתרבים בכנפים ומתלבשים בכנפים. וכששואל אותם הקדוש ברוך הוא ולא משיבין, ושותקין, אז חיות הקדש מה כתוב? (יחזקאל א): "בעמדם תרפינה כנפיהן", כמו שנאמר (איוב לב): "כי עמדו לא ענו עוד". (נחמיה ח): "וכפתחו עמדו כל העם"]. (עיין שם בארץ ובדף קע"ד ע"ב). (וענין ב'סידורו של שבת' שרש החמישי ענין ב' אות ח', וז"ל: ודברי הכל בשבת נתנה תורה, אף אור התורה ורזין דאורייתא צריך אדם לחדש ביום השבת. (עיין שם).

ה. כתוב בהקדמת הזוהר (דף ד' ע"ב, ודף ה' ע"א): בראשית. רבי שמעון פתח (ישעיה נא) "ואשים דברי בפיך". כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא יממא ולילא, בגין דקדשא ברין הוא ציית לקלהו דאנון דמתעסקי באורייתא, ובכל מלה דאתחדש באורייתא על ידא דהוא דאשתדל באורייתא, עביד רקיעא חדא. - [באור: בראשית. רבי שמעון פתח, (ישעיה נא) "ואשים דברי בפיך". כמה יש לאדם להשתדל בתורה יומם ולילה, משום שהקדוש ברוך הוא מקשיב לקולות אותם שמתעסקים בתורה. ובכל דבר שמתחדש בתורה על ידי אותו שמתדל בתורה, עושה רקיע אחד] (וענין שם באורך).

(ובהמשך) ועל דא כתיב (ישעיה ה) "הוי מושכי העון בחבלי השוא". 'העון' דא דכורא. 'וכעבות העגלה

ד. בזוהר (פרשת שלח לך דף קע"ג עמוד ב'): כִּיִן דְּסִלְקִין כְּלָהוּ נִשְׁמַתִּין דְּשָׂארוּ עֲלֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל. סִלְקֵי וְקִימִין בְּדִיּוּקְנָא קַמִּי מִלְכָּא קִדְיִשָׁא, וְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאִיל לְכָלְהוּ, מֵאִי חֲדוּשָׁא הֵוָה לְכוּ בְּהוּא עֲלֵמָא בְּאוּרִייתָא. זְכָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּחֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא אֲמַרְתָּ קַמִּיהּ. כְּמָה חֲדוּהָ עֲבִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּנִישׁ לְפַמְלֵיא דִּילֵיהּ, וְאִמְרוּ, שְׁמַעוּ חֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא, דְּאֲמַרְתָּ נִשְׁמַתָּ דָּא דְּפִלוּנִי, וְכָלְהוּ מוֹקַמִּי הֵיִיא מִלָּה בְּתַרִּי מְחִיבְתִּי. אִינוּן לְתַתָּא, וְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא, חֲתִים לְהֵיִיא מִלָּה. - [באור: כִּיִן שְׁעוֹלוֹת כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁשָּׂרוּ עַל יִשְׂרָאֵל, עוֹלוֹת וְעוֹמְדוֹת בְּדַמּוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל אֶת כָּלֶם: אִיזָה חֲדוּשׁ הִיָּה לְכֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם בַּתּוֹרָה? אֲשֶׁרִי מִי שְׁאוֹמֵר לְפָנָיו חֲדוּשׁ עַל הַתּוֹרָה. כְּמָה חֲדוּהָ עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מְכַנֵּס פְּמִלְיָה שְׁלוֹ וְאוֹמֵר: שְׁמַעוּ חֲדוּשׁ תּוֹרָה שְׁאוֹמְרָת נִשְׁמַת פְּלוּנִי זֶה. וְכָלֶם מַעֲמִידִים אוֹתוֹ דְּבַר בְּשִׁתִּי יִשִּׁיבוּת. הֵם לְמַטָּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה חוֹתֵם לְאוֹתוֹ דְּבַר].

תא חזי, כד מלה אתחדש באורייתא, ונשמתא דנחתא בשבתא אתעסקת באינון מליו חדתיו, וסלקי לעילא. כל פמליא דלעילא, צייתין להווא מלה, וחיות הקדש מתרביין בגדפיו, ומתלבשו בגדפיו. וכד שאיל לון קדשא ברין הוא, ולא תבין ושתקין. כדיו חיות הקדש מה כתיב, (יחזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהו, כמה דאת אמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד. (נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל

שָׁנָה, כְּדַבְרֵי הַ"כֶּסֶף מְלֶכֶךְ", וּבִשְׁבֻט עוֹלָה לְעָרְף אֶלֶף שָׁנָה, כְּדַבְרֵי הַבֵּן אִישׁ חַי ז"ל ע, וּבִשְׁמִיחָה לְמִלּוּן שָׁנָה, כְּדַבְרֵי הַאֲוֹרְחוֹת צִדִּיקִים, וּבִיְסוּרִים כְּפֹל מֵאָה, כְּדֹאִיתָא בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נָתָן (פָּרָק ג' מִשְׁנָה ו'), לְפִי שְׁטוּב לֹא לְאָדָם דְּבַר אֶחָד בְּצַעַר מִמֵּאָה בְּרִיחוּסָא, וְגַם צַעַר כְּפִישַׁת הַיָּצָר נֶחֱשֵׁב לְיְסוּרִים, [כְּפִתּוּב בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים] וְאִיתָא בְּיַלְקוּט שְׁמֻעוֹנֵי (קֹהֶלֶת פָּרָק ב - רְמֹז תַּחֲסוּחַ): אָמַר רַבִּי חֲנִינָא בַר שִׁפְּא תוֹרָה שְׁלֻמְדֵתִי בְּאַף נִתְקַיְיֵמָה לִי. בּוֹאוּ וּרְאוּ: שָׁעָה אַחַת לִימוּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשֻׁבַת קוֹדֶשׁ, שָׁנָה מֵאָה מִלּוּן שָׁנָה תוֹרָה, וְעוֹד, נֶחֱשֵׁב כְּמוֹ שְׁמֻחַדְשִׁים חֲדוּשִׁים בְּתוֹרָה, וּבְכַף כָּל אֶחָד יִמְצָא תִּיקוּן וְנַחַת לְנִשְׁמָתוֹ.

ה

הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אָנִי

הִגַּע בְּעֵצְמָה: 10,000 אֲבָרְכִים שְׁלּוּמִדִּים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם, יֵשׁ לָנוּ מִלּוּן שָׁנָה תוֹרָה, וְכֹאשֶׁר יְהוּדֵי פְּשׁוּט אוֹ אֶפְּיֵלוּ יָלַד קָטָן שְׁלּוּמִד רַק שָׁעָה אַחַת בְּשֻׁבַת זוֹהַר הַקְּדוּשׁ, גַּם כֵּן שָׁנָה מִלּוּן שָׁנָה תוֹרָה. וְאִם קָשָׁה לָךְ לְלַמּוֹד אֲזַ זְכִיתָ לְמֵאָה מִלּוּן שָׁנָה [כְּמוֹ 10,000 אֲבָרְכִים שְׁלּוּמִדִּים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם בְּמִשְׁוֹף מֵאָה יָמִים*], וְכֵן יִקְוִיִּים בְּנוֹ דְּבַרֵּי הַנְּבִיא יוֹאֵל (ד' י) "הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אָנִי" וְכֵל יְהוּדֵי יְכוּל לְזִכּוֹת לָזֶה וּלְהִבִּיא אֶת הַמְּשִׁיחַ בְּרַחֲמִים.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן לְחַבְרִים, בְּבִקְשָׁה מִכֶּם שְׁלֵא תוֹצִיאֻוּ מִפִּיכֶם דְּבַר תוֹרָה שְׁלֵא יְדַעְתֶּם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם מֵעַץ גְּדוֹל כְּרֹאוּי, כְּדִי שְׁלֵא תִהְיוּ גּוֹרְמִים לְאוֹתָהּ הַחֲטָא לְהַרְגַּ הַמוֹנֵי בְּנֵי אָדָם לְחַנּוּם. פְּתַחוּ כֻלְסִים וְאָמְרוּ, הַרְחֵמוּ יְצִילֵנוּ, הַרְחֵמוּ יְצִילֵנוּ.

ו. כְּתִב הַחֲפִצַּי חַיִּים בְּסִפְר "צִפְיִת לִישׁוּעָה" (פָּרָק א'): וְיִדּוּעַ דְּאִיתָא בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נָתָן דְּפַעַם אַחַת בְּצַעַר שְׁקוּל מִמֵּאָה פְּעֻמִּים שְׁלֵא בְּצַעַר, וְעַבְדַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ כְּעֵת הִיא טְהוֹרָה וְנִקְיָה שְׂאִין בַּהּ מִטְרָה לְכַבּוֹד אוֹ שְׂאָר פְּנִיּוֹת, כִּי אֲדַרְבָּא נִתְקִים בְּנוֹ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וְסַר מֵרַע מִשְׁתּוֹלֵל עַל הַבְּרִיּוֹת, (פֶּרֶשׁ רַש"י בְּסִנְהֶדְרִין צ"ז ע"א ע"ב כֹּל הַעוֹלָם אוֹמְרִין עֲלֵינוּ שׁוֹטָה הוּא, הֵיִינוּ מִשְׁתּוֹלֵל לְשׁוֹן שְׁטוּת), וְיִרְאֵי ה' יִמְאַסּוּ אֶצֶל כְּמָה סוֹגֵי אֲנָשִׁים. וְיֵשׁ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל לַעֲשׂוֹת אֶת בְּנִיָּהֶם יְהוּדִים כְּשֵׁרִים כְּדַת הַתּוֹרָה, מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת חַיִּי עֲנִי וְדוּחֵק כֹּל יְמֵיהֶם, וּמִשְׁאִירֵי עֲמָלָם יִפְרִישׁוּ שִׁכְר לְמַלְמָדִים וּמוֹרִים שְׂיַחֲזְקוּ בְּנִיָּהֶם בְּתוֹרַת ה'. וְאֵינָם מְהַגְרִים מִמְּקוֹמָם לְמִדּוֹת עוֹנֵים וְדוּחֵקָם לְמִקּוּמוֹת הַרְחוֹקִים שֶׁהַפְּרָנְסָה מְצוּיָה יוֹתֵר בְּשִׁבִיל הַנוֹר בְּנִיָּהֶם לְתוֹרָה וְיִרְאָה, בְּוֹדַי נֹכַח לומר דְּנֶחֱשֵׁב זֶה תְּשׁוּבָה לַה' כְּכֹל לֵב וְנַפְשׁ.

ז. וְאֶפְּשֶׁר לְהַמְלִיץ עַל זֶה אֶת דְּבַרֵּי חֲז"ל הַקְּדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק: "מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מֵעַמְּךָ

חֲטָאָה". מֵאֵן חֲטָאָה', דָּא נִוְקְבָא דְאַקְרִי חֲטָאָה. אִיהוּ מְשִׁיב הַהוּא דְאַקְרִי עוֹן בְּאֵנוֹן חֲכָלִי הַשְּׁוֹא'. וְלִבְתַּר "כְּעֵבוֹת הַעֲגָלָה חֲטָאָה", לַהֲהִיא נִוְקְבָא דְאַקְרִי חֲטָאָה', דְתַמְנוּ אֶתְתַּקַּפַּת לְמַהְיוּ טַס לְקַטְלָא בְּנֵי נְשָׂא. וְעַל דָּא (מִשְׁלֵי ז') "כִּי רַבִּים חֲלָלִים הַפִּילָה", מֵאֵן הַפִּילָה', דָּא הִיא חֲטָאָה' דְקוּטִילַת בְּנֵי נְשָׂא. מֵאֵן גְּרִים דָּא, תַּלְמִיד חֲכָם דְלֹא מְטִי לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, רַחֲמָנָא לְשַׂזְבֵּן. - [בְּאוּר: וְעַל זֶה כְּתוּב (שְׁעִילָה ה'): "הוּי מְשַׁכֵּי הָעוֹן בְּחֲבָלֵי הַשְּׁוֹא". הָעוֹן זֶה הַזְכֵּר. "וְכַעֲבוֹת הַעֲגָלָה חֲטָאָה", מִי חֲטָאָה? זֶה הַנְּקֵבָה שְׁנִקְרֵאת חֲטָאָה. הוּא מוֹשֵׁף אֶת אוֹתוֹ שְׁנִקְרֵא עוֹן בְּאוֹתָם חֲבָלֵי הַשְּׁוֹא. וְאַחַר כֵּן כְּעֵבוֹת הַעֲגָלָה חֲטָאָה, אֶת אוֹתָהּ הַנְּקֵבָה שְׁנִקְרֵאת חֲטָאָה, שְׁשֵׁם הַתְּגַבְרָה לְהִיּוֹת טַסָה לְהַרְגַּ בְּנֵי אָדָם. וְעַל זֶה (מִשְׁלֵי ז'): "כִּי רַבִּים חֲלָלִים הַפִּילָה". מִי הַפִּילָה? זֶה אוֹתָהּ חֲטָאָה שְׁהוֹרָגַת בְּנֵי אָדָם. מִי גֵרַם אֶת זֶה? תַּלְמִיד חֲכָם שְׁלֵא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה. הַרְחֵמוּ יְצִילֵנוּ].

אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן לְחַבְרָא, בְּמִטּוֹתָא מְנִיכּוּ דְלָא תַּפְקוּן מִפּוּמִיכּוּ מִלָּה דְאוֹרִיִּיתָא דְלָא יְדַעְתּוּן וְלֹא שְׁמַעְתּוּן מֵאִילָנָא רַבְרָבָא כְּדָקָא יְאוּת, בְּגִין דְלָא תְהוּוּן גְּרָמִין לְהוּא חֲטָאָה לְקַטְלָא אֲכֹלוּסִין דְּבַר נֶשׁ לְמַגְנָא. פְּתַחוּ כְּלָהוֹן וְאָמְרוּ, רַחֲמָנָא לְשַׂזְבֵּן, רַחֲמָנָא לְשַׂזְבֵּן. - [בְּאוּר: אָמַר

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

אָמַר מִן הַ"חֶפֶץ חַיִּים": יְסוּד הַיְהוּדוּת הוּא לְהֵאָמֵן בְּשֹׂכֵר וְעֵנֶשׁ, וּבְאֵר אֶת הַיְהוּדִי: וְסָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמְשֻׁפְטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּוּה לָנוּ, שְׁלֹא עֲשִׂינוּ חֲשָׁבוֹן וְהַחֲשַׁבְנוּ בְּאֵמַת אֶת הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, כְּמָה בְּאֵמַת שְׁוִיִּים, וּכְבָר אָמְרוּ חַז"ל עַל לִימוּד הַתּוֹרָה "יִקְרָה הִיא מִפְּנֵינִים וְכָל חֶפְצֶיךָ לֹא יִשׁוּוּ בָּהּ" (מִשְׁלֵי פָרָק ג' פְּסוּק ט"ו) וּבְמִסְכַּת הַיְהוּדִיּוֹת (דף י"ג א'): א"ר אֶחָא בְּרַבִּי חֲנִינְיָא, דְּאָמַר קָרָא "יִקְרָה הִיא מִפְּנֵינִים", מִכֵּהֵן גְּדוּל שְׁנִכְנַס לְפָנָי וּלְפָנִים.

בּוֹאוּ חֲשָׁבוֹן: אֵיזָה שְׂכָר גְּדוּל יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּלִמּוּד הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ. וְכֵן קָיָם הַחֶפֶץ חַיִּים בְּעֵצְמוֹ "אֲנִי מֵאָמֵן בְּבִיאת הַמְּשִׁיחַ... בְּכָל יוֹם אֲחַכֶּה לוֹ", וּבִתְפִלָּה בְּבִרְכַת "אֶת צְמוֹח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תִצְמַח... כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנו כָּל הַיּוֹם", כְּתַב מֶר"ן הַאֲר"י ח"י שְׂצָרֶיךָ בְּכָל פַּעַם שֶׁמִּתְפַּלֵּל לְכוּן לְצַפּוֹת לִישׁוּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְמָה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים לְמַעַן בִּיאת הַמְּשִׁיחַ וְלְמַעַן גְּאֻלַּת עַם יִשְׂרָאֵל, וּבְמָה אָנוּ מִצְפִּים לִישׁוּעַת ה'.

כְּתוּב בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, שֶׁעַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד מִתְגַּלֶּה לָנוּ תּוֹרַת הַגְּגֻלָּה, וּבְדוֹרְנוּ כּוֹלְנוּ זֹכִים לְרֵאת אֶת זֶה עֵין בְּעֵין, וּכְבָר מְעִידִים אֲבִרְכֵי הַפּוֹלְלִים, וְאֶפְלוּ יְהוּדִים פְּשׁוּטִים, שְׂאֲחֵרֵי שְׁטַעְמוֹ מִצּוּף דְּבַשׁ הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ, נִפְתַּח לָבָם וּמִתְרַחֵב מוֹחָם, לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזָכוּ לְחַבֵּר חִיבוּרִים מִצְוִינִים*.

כּוֹלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַמְּצַב שֶׁבּוֹ אָנוּ נִמְצָאִים! וְמִי יוֹדֵעַ מָה יִלְד יוֹסֵ? מִשָּׁה רַבִּינוּ, אֲלֵיָהוּ הַנְּבִיא, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, מְגַלִּים לָנוּ, שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּסִפְר הַזּוֹהֵר יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, כִּי הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תֵיבַת נֹחַ* וְרַק אֵלּוּ שֶׁלִּמְדוּ זוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ יִנְצְלוּ בְּתֵבַת נֹחַ שֶׁהוּא הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ, וְיִנְצְלוּ מִחֲבַלֵי מְשִׁיחַ, וּבְזֶה תְלוּי סוּד הַצֵּלָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאֲחֵרִין וְגֵאוּלְתוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת לְמוּד הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ.

יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא בְּלִמּוּד "הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ" בְּרִצְפָּה לְלֹא הַפְּסֵק, שֶׁבְּכַח "הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ" לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים. וְז"ל: בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי עֲשֵׂתָה עֵינֵי הַתְּבָה, וְכָלְנוּ נִבְרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצָל וְנִמְצָא שְׁבִרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי עֲשֵׂתָה עֵינֵי הַתְּבָה, שֶׁבְּסוּדָה נַעֲשֶׂה הַזֹּהֵר, אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלָלוּ כָּל הַשְּׂשִׁימִ רַבּוֹא נִשְׁמַתִּין, כְּפִמְזָר בַּתְּקוּנִים, וְאֵז נִחְשָׁב זֶה לְבִרְיָה כְּלִלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁבְּסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵף אֲלֵא יִצְיָאָה, וְזֶהוּ שְׁנֵאָמַר (שְׁעָרֵי נב, יב): "כִּי לֹא בְּחִפְזוֹן תִּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן כִּי הַלֵּךְ לְפָנֵיכֶם ה' וְקִמְצַפְכֶם אֲלֵקֵי יִשְׂרָאֵל"... כָּל מִי שִׁיתְדַּבֵּק בַּזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ בּוֹרַח מִן הַסְּטָרָא אֲחֵרָא, וְיִנְצָל מִחֲבַלֵי מְשִׁיחַ, וְהֵאָמַת כִּי סִפְר הַזֹּהֵר נִשְׂאֵר אֲחֵרִין (אֲחֵרֵי רַשְׁב"י ז"ל ט), שְׁכָל מִי שִׁיתְדַּבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׁבוֹרַח מִן הַסְּטָרָא אֲחֵרָא, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵף לוֹ (בְּאֲחֵרֵי הַיָּמִים) אֲלֵא יִצְיָאָה, וְאוֹדִיעֶךָ מָה תוֹעֵלַת נִמְצָא בְּזֶה, וְהֵאָמַת כִּי תוֹעֵלַת גְּדוּל הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֲבַלֵי מְשִׁיחַ (רָאָה בְּאֵר הַזֹּהֵר).

כִּי אִם לִיְרָאָה...", אֵל תִּקְרִי מ'ה' אֲלֵא מ'אָה', שֶׁבְּלִמּוּד שְׁעָה אַחַת זוֹה"ק בְּשַׁבָּת יִחְשַׁב לָךְ לְמָאָה יָמִים שֶׁל לְמוּד תּוֹרָה שֶׁל עֲשֵׂרֶת אֲלָפִים אֲבִרְכִים הַלוּמָדִים עֲשֵׂר שְׁעוֹת בַּיּוֹם, וּבְכַף גַּם תּוֹרָה לִירְאָת שְׁמִים טוֹהֵרָה.

ח. וּבְדוּאֵי זָכוּ לְכָל זֶה שְׁהַרִי ה"אֹר הַגְּנוּז" טְמוּן - וּמִתְגַּלֶּה בְּלִמּוּד הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ (כְּדַבְרֵי הַבְּנֵי יִשְׁשַׁכַּר, יְעוֹד צִדִיקִים, רָאָה בְּאוֹר הַזּוֹהֵר), וּמֵאִיר אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְכֵן זֹכִים לְחַדֵּשׁ נִפְלְאוֹת בַּתּוֹרָה.

ט. סִפְר הַזֹּהֵר הוּא כְּתֵבַת נֹחַ שֶׁנִּתְכַּנְּסוּ בָּהּ שְׁנַיִם מְעִיר וְשִׁבְעַת מִמְּלֻכוֹתָא. "וְהַמְּשִׁכִּילִים יִהִירוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעִי". אֲלֵינוּ אֵינּוּ דְקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֹהֵר דְּא, דְּאִקְרִי סִפְר הַזֹּהֵר, דְּאִיְהוּ כְּתִיבַת נֹחַ, דְּמִתְכַּנְּשִׁין בָּהּ שְׁנַיִם מְעִיר, וְשִׁבְעַת מִמְּלֻכוֹתָא. וְלִזְמַנֵּינוּ אֲחֵד מְעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְּשֻׁפְחָה. דְּבַהוּן יִתְקַיִּים (שְׁמוֹת א) "כָּל הַבּוֹן הַיְלִוּד הַיְאֹוֹרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ". וְדָא אֹוֹרָה דְּסִפְרָא דְּא (זֹהֵר חֵלֶק ג' דף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מִהִימְנָא).

הַרְמַח"ל זי"ע לֹא מִצָּא עֲצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מִעַם

כתב השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מפאן שחבור הזהר הנה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה ובסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממזרים עד שהצרך הקדוש ברוף הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

בואו ונתאחד כלנו ביחד, ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תקוני זהר, שעה לוקח רק שתי דקות ביום, ואפשר גם ללמוד ולשמע ב"קול הזהר" בטלפון 0722-99-00-44, ובשבת קודש נלמד שעה אחת, למען תיקוני השכינה הקדושה, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים (זהר נשא ברעיא מהימנא דף כ"ד ע"ב). וכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש ד'י סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צנאה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק ז"ע"א: "יודע אני שבזכות הזהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובמלמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו"..." [ותורת הסוד מה היא עליה"? (ספר הרש"ש עמ' 158). מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבון, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!"... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו, ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישיים, כך יחד תלמודם מנעוהם, וכן תלמודי תורה, ישיבות וכוללים, וכל כלל ישראל, יתאחדו בלמוד הקדוש הזה, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה, כמו שכתב ב"כסא מלך" בהקדמה לבאורו על תיקוני זהר. ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את הגאולה השלמה ברחמים, וב"אמרי פנחס" השלם (דף ק"ו) לקדוש רבי פינחס מקאריץ זי"ע, כתב בזה הלשון: "צריך מלמד (לתלמידים) ללמוד זהר, שהוא בחינת עץ החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח בו נשמה אמיתית", עד כאן לשונו, (ואני שמעתי, שזה מקבל עוד מהפעל שם טוב זכותו יגן עלינו). כי הזהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באופן שיוכל להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו, עכ"ל (חכם הרויס).

[אמר המעתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים].

י. כתוב בזהר הקדוש, דעל די כנישתא חדא תכף וגאל, דקודשא בריה הוא אורייתא וישראל חד הוא. ועוד הא דכתב הרמח"ל זי"ע, דכל ששים רבוא נשמתינן בכללנו בספר הזהר הקדוש, ואכמ"ל.

עֲרֵפָה שֶׁל שְׁעָה

ובלמוד זוהר הקדוש תמידים כסדרם, בזה ממשיך עליו קדושה כקבלת התורה בהר סיני, כמו שכתוב בזוהר פרשת בהעלתך* (דף קנב), שהעוסקים בחכמת האמת נקראים "אינון דהו קיימי בטורא דסיני". ובאר הצדיק הקדוש המקבל האלוקי רבי יהודה פתיה זי"ע, וז"ל: ונראה לי בבאור פנתו, כי בתחלה פשיצאו ישראל לקראת האלקים, היו מתיצבים בתחתית הרה, ואחר כך נאמר: "וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו, והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה, ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמוד מרחוק, אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזוהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק, אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת, ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה, שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מינראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

ואמר הרה"ק מקאמאנא: יש הרבה שוטים, שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזוהר, אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא, אשר הרע והמינות גובה, היו שוקדים כל ימיהם, ללמוד ספר הזוהר וכתבי האר"י ז"ל, בלול עם חסידות של מרן הבעל שם טוב, והיו מבטלים כל גזרות רעות... ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובה, היו למדים עם תינוק בן תשע שנים, ספר הזוהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקיים.

ו

השְׁרָאת הַשְּׂכִינָה בְּצִוּוֵי הַצַּדִּיקִים זי"ע

כתוב בתיקוני זוהר (תיקון ו'), שהקדוש ברוך הוא משרה שכניתו על ציוני הצדיקים, ועלינו לידע שיש פאן השְׁרָאת הַשְּׂכִינָה, כי אנחנו בלימודנו בתורת הרשב"י זי"ע, נחשב לנו כמו שזכינו להיות בציונו הקדוש של הרשב"י זי"ע, כי בלומדינו תורת התנא ממשיכים נשמתו אלינו. ואמרו חז"ל ב**בְּבִמְזוֹת** (צו ע"ב - צז ע"א): אַזְל ר' אֶלְעָזָר אָמַר לְשִׁמְעֵתָא בִּי מִדְרָשָׁא, וְלֹא אָמְרָה מִשְׁמִיָּה דְרַבִּי יוֹחָנָן. שְׁמַע רַבִּי יוֹחָנָן אִיקְפֵּד. ... וְרַבִּי יוֹחָנָן מֵאִי טַעְמָא קְפִיד כּוּלֵי הָאִי? דָּאֵמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, מֵאִי דְכַתִּיב "אֲגוּרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים"? וְכִי אֶפְשָׁר לוֹ לְאָדָם לְגוּר בְּשָׁנֵי עוֹלָמִים? אֶלָּא אָמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן שִׂיאֲמָרוֹ דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה. דָּאֵמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, כֹּל תַּלְמִיד חָכֵם, שְׂאוּמְרִים דְּבַר

בכל מצוה ומצוה]. עד כאן לשונו. [ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע, אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני] [ועין בתיקוני זוהר בסקדמה דף ה' ע"ב דבור הפתחיל "דרגא תמינאה", ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. [ולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך

יא. וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, [החכמים שהם עבדים של מלך העליון]. אינון דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני]. לא מסתכלי אלא בנשמתא. דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שידעים שבספורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והכונות שצריך לכוון

שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה, שִׁפְתוֹתַי דּוֹבְבוֹת בְּקִבְרִי. אָמַר ר' יִצְחָק בֶּן זְעִירָא וְאִיתִימָא שְׁמַעוֹן נְזִירָא, מַאי קִרְאָהָּ? "וְחִכְךָ כִּיִּן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שִׁפְתֵי יְשָׁנִים". כְּפֹמֵר שֶׁל עֲנָבִים. מוֹה כְּמוֹ שֶׁל עֲנָבִים, כִּיִּן שְׁמוֹנִיחַ אָדָם אֲצַבְעוּ עָלָיו, מִיֵּד דּוֹבֵב, אִף תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים כִּיִּן שְׁאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה שִׁפְתוֹתֵיהֶם דּוֹבְבוֹת בְּקִבְרֵיהֶם.

וְעַל אַחַת כַּפָּה וְכַפָּה, שְׁצַרְיָךְ לְלַמּוֹד אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁבִי, עַל צִיּוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וּבְכָל מְקוֹם, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ נַחַת רוּחַ, שֶׁהוּא הוּא בַעַל הַמִּימְרָא, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר כַּמּוֹה גְּדוֹל כַּח הַלּוֹמֵד זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְעוֹרָר וּמְפַעֵל וּמְמַשִּׁיף אֶת נְשִׁמַת הַרְשָׁבִי. עָלָיו הַשְּׁלוֹם, מִמֶּשׁ כְּפִשׁוּטוֹ, לְרַחֵם עָלֵינוּ, וְכַחוֹ שֶׁל הַרְשָׁבִי בְּהִיּוֹתוֹ בְּחַיִּים הִיָּה גְּדוֹל מְאֹד, לְהַמְשִׁיף רַחֲמִים עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁהַעִיד רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עַל עֲצֻמוֹ, כִּדְאִיתָא בְּגִמְרָא (סֵפֶה דִּף מִ"ה ע"ב): וְאָמַר חִזְקִיָּה אָמַר רַבֵּי יְרֵמְיָהּ, מִשׁוּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, יָכוֹל אֲנִי לְפַטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כּוֹלוּ מִן הַדֵּין, מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה, וְאֶלְמְלִי אֲלַעֲזֵר בְּנֵי עַמִּי, מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד עַכְשָׁנוּ, וְאֶלְמְלִי יוֹתֵם בֶּן עֲזַיְהוּ עַמְּנוּ, מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד סוֹפוֹ, וְאָמַר חִזְקִיָּה אָמַר רַבֵּי יְרֵמְיָהּ מִשׁוּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, רְאִיתִי בְּנֵי עֲלֵיָהּ וְהֵן מוֹעֲשֵׂטִין, אִם אֶלֶף הֵן, אֲנִי וּבְנֵי מִתְּהוֹ, אִם מֵאָה הֵם, אֲנִי וּבְנֵי מִתְּהוֹ, אִם שְׁנַיִם הֵן אֲנִי וּבְנֵי הֵן.

וּבְמִדְרָשׁ רַבָּה (בְּרַאשִׁית ל"ה, ב') הֵבִיאֵן רַש"י זי"ע עַל הַפְּסוּק (נח פֶּרֶק ט' י"ב) "זֹאת אוֹת הַבְּרִית... לְדוֹרֵת עוֹלָם" דְּרָשׁוּ, "לְדוֹרֵת" נִכְתָּב חֶסֶד, שֵׁשׁ דּוֹרוֹת שֶׁלֹּא הִצְרִיכוּ לְאוֹת, לְפִי שְׁצַדִּיקִים גְּמוּרִים הִיוּ, כְּמוֹ דּוֹרוֹ שֶׁל חִזְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה, וְדוֹרוֹ שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, עַכ"ל. וְעַל יְדֵי שֶׁנִּלְמַד זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ נִזְכָּר בְּכַח הַתּוֹרָה לְהַמְשִׁיף אֶת נְשִׁמַת הַרְשָׁבִי לְדוֹרְנוּ מִמֶּשׁ, וּבְזֶה מִיֵּד נִגְאָל.

וְאִפְּלוּ בְּדוֹרְנוּ הַפִּשְׁטוֹט, בְּכָל רִגַע וּבְכָל מְקוֹם תּוֹכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁבִי - וְלִזְכוֹת, לִישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, וּבְיָדֵי הַרְשָׁבִי זי"ע יִכַּר לְכֶם טוֹבָה, וְתוֹשָׁפְעוּ מִמְקוֹר הַבְּרִכוֹת,

יִזְכָּה שִׁתְּעַבֵּר נֶפֶשׁ אוֹתוֹ צַדִּיק אֶתוֹ לַעֲזוּרוֹ. וְלָכֵן כְּשֶׁבָא הָרַב בַּעַל מִדְרָשׁ שְׁמוּאֵל אֲצֵל רַבְּנֵי הָאֲרִיז"ל, קָם מִפְּנֵיו וְאָמַר לוֹ, לֹא מִפְּנֵיךְ קָמְתִי, אֲלֵא מִפְּנֵי רַבֵּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר שֶׁבָא עִמָּךְ, בְּשִׁבִיל שְׁעִשִׂית אוֹתוֹ הַיּוֹם מִצְוָה שֶׁהִיָּה נִזְהָר בָּהּ רַבֵּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר מְאֹד, עַפ"ל.

יד. וּבְהַצְטָרְף יַחַד כַּח הַתּוֹרָה שֶׁהִיָּה דוֹרוֹ שֶׁל חִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ שְׁכַמַּעַט וְנִגְעָשָׁה מִשִּׁיחַ עִם כַּחוֹ שֶׁל הַרְשָׁבִי זי"ע שְׁאָמַר לְפַטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדֵּין בְּיָדֵי יְבֹאֵא תַכְף מִשִּׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּמִינוֹ אָמוּ, כּוֹ יְהִי רַצוֹן.

טו. כָּתַב בְּסֵפֶר פְּלָא יוֹעֲזֵי (עֲרַךְ דּוֹבֵב) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: פִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, שֶׁכָּל תְּלַמִּיד חֲכָם שְׁאוּמְרִים דְּבַר תּוֹרָה מִשְׁמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, שִׁפְתוֹתַי דּוֹבְבוֹת בְּקִבְרִי, וְיֵשׁ לוֹ הַנְּאִה וְנַחַת רוּחַ כְּשׁוֹתָה יְיוֹ קוֹנְדִּיטוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בִּירוֹשְׁלַמִּי מִסְּכַת שְׁקָלִים...

הוא לְדַרוֹשׁ תּוֹרָה חֲדָשָׁה בְּסוּדוֹת נְעֻלְמִים, מַה שְׂאִי אֶפְשָׁר בְּזִמְנוֹ הַזֶּה לִידַע הַמוֹתָהּ] (הֵבִיאֵן מִהַפְּרוֹשׁ "מִתּוֹק מִדְּבַשׁ").

יב. וּפְרַשׁ עַל זֶה בְּסֵפֶר "יַעֲרֹת דְּבַשׁ", (חֵלֶק שְׁנֵי - דְּרוֹשׁ ז:)... הֵיִינוּ לְהִבְיֹן, מִכָּל מְקוֹם אֵיךְ דָּר בְּב' עוֹלְמוֹת, אֲבָל כְּשְׁאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי, אֲזַי נִשְׁמַת צַדִּיק מִתְּלַבְּשֵׁת שֵׁם בְּלוּמִדִּים, וְעוֹמְדַת שֵׁם, וְכֵן שְׁפִיר אֲמַרְיִנוּ דָּר בְּב' עוֹלְמוֹת, בְּעוֹלָם הַנִּצְחִי וּבְזֶה הָעוֹלָם, גַּם נִתְּלַבְּשֵׁת בְּגוֹף בְּקִבְרִי, בְּהִבְלֵא דְגִרְמִי, כִּף אֲמַרוּ שִׁפְתוֹתַי דּוֹבְבוֹת בְּקִבְרִי, שֶׁנִּתְּלַבְּשׁ בְּגוֹף בְּקִבְרִי, עַפ"ל (וְעַזוּ עוֹד בְּ"יַעֲרֹת דְּבַשׁ", חֵלֶק רִאשׁוֹן, דְּרוֹשׁ ט"ז).

יג. וְכָתַב הֵבֵן אִישׁ חַי (בְּדְרוֹשִׁים פְּרֶשֶׁת מִטוֹת ד"ה הַחֲלֻצוּ מֵאֲחֵכֶם) בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, בְּעוֹבְדָא דְּבַעַל מִדְרָשׁ שְׁמוּאֵל, שֶׁכָּל אָדָם הַאוֹחֵז בְּמִדְּהָ טוֹבָה שֶׁהִיָּה צַדִּיק מִצְדִּיקִים הָרָאשׁוֹנִים אוֹחֵז בָּהּ מְאֹד,

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

שְׁפִידוּעַ גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הַפִּירוּ בְּגִדְלַת הַמַּעֲלָה שֶׁבְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֹּהַר, שֶׁמִּבְטָל כָּל מִינֵי פְרָעָנוּת וְגַזְרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת, וּמוֹתְנָא וְחֲרָבָא וּבִזְהָ מַעְלָמָא. וְהַזֵּהר הַקְּדוּשׁ, מִגּוֹן וּמִצִּיל וּמְסוּכָף בְּצִלָּא קְדִישָׁא, כְּאֲמָרַם ז"ל (וְרוּשְׁלָמִי יְבָמוֹת ע"ח), "סִכְתָּה לְרֵאשִׁי בְיוֹם נָשָׁק" (תְּהִילִים פָּרָק ק"מ ח'), וּבִזְוֹ נִצְצַל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹגִישׁ.

וּמִבְאָר בְּתַקּוּנֵי הַזֵּהר (תַּקּוּן שְׁתִּיתָא דָּף כ"ד ע"א, וּבְתַקּוּנֵי זֹהַר הַמְּחֻלַּק לִימּוֹת הַשָּׁנָה, [בְּשָׁנֵי פְרָכִים], בְּהוּצָאת מַפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי, נִמְצָא בְּלִמּוּד לְיוֹם כ"ו חֲשׁוֹן עֲמוּד ק"א), שֶׁבְּשָׁעָה שְׂאֵלֵיהּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וּלְחַבְרָיא קְדִישָׁא שְׁעֵמוֹ, וְלָמַד עִמָּהֶם סִתְרֵי תוֹרָה, בְּעֵינֵי תַקּוּנֵי נְשָׁמוֹת, יִצְאָה בַת קוֹל מִשְׁמַיִם וְאָמְרָה לָהֶם "כִּמְהָ רַב כְּחוֹ, וְקִדְשָׁתוּ, שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, בְּעוֹלָם", וְאַחַר כֵּן הוֹסִיפָה וְאָמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן, "וְכִמְהָ בְּנֵי נֶשָׂא לְתַתָּא, יִתְפַּרְנְסוּן מֵהָאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלְגּוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה, בְּסוּף יוֹמֵיא, וּבְגִינֵיהּ, וְיִקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצֵי".

הַבָּא: הַמְדַפִּיס סְפָרִים מִמְּמוֹנוֹ לְהוֹצִיא לְאוּר תוֹרָה, זֹכָה וְיוֹשֵׁב בְּמַחֲצֵצַת הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים מְחַבְרֵי הַסְפָּרִים, שֶׁהָרִי עַל יָדוֹ יִצָּא הַחֲבוּר לְעוֹלָם, וְתַרְבָּה הַדַּעַת בְּכָל עַתָּה, וְאֵילוֹ הָיָה גִנּוּז לְמַקְצוּעוֹת הַמְשַׁכְּן בְּיַרְכְּתֵיָם, לֹא הָיוּ לוֹמְדִים בּוֹ. - ב. וְהֵנָּה אֲמָרוּ חֲז"ל בְּמִסְכַּת יְבָמוֹת (דָּף צ"ו ע"ב) שֶׁפְּתוּתֵיהּ דּוֹבְבוֹת וְכו' כְּדָאִיתָא שָׁם, וּלְפִי זֶה הַגּוֹרֵם שְׂיֵהִיָּה חֲחֵם חֵי אַחְרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זֹכָה וְיוֹשֵׁב בְּמַחֲצֵצָתוֹ, שֶׁהָרִי הוּא גֵרֵם לְהַחֲיוֹתוֹ, וְאֵין סִפְקָא כְּשֶׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֲחֵם בְּעִצְמוֹ עִם סִיעַת מְרַחְמוּהֵי יוֹצִיאֵין לְקַרְאֵתוֹ לְקַבֵּל פְּנֵיו (הַבְּאוּן מֵהַר"א אִיסְרוּלְסָה בְּסִפְרוֹ בִּן אֲבָרָהָם פְּרִשְׁת וְיִשְׁלַח דָּף כ"ג ע"ב) וְכו' שְׁמַעְתִּי דְּכָבֵר אֲמָרָה רַבִּי יְהוּדָה חֲסִיד ז"ע). - **הַסֵּפֶר שֶׁל הַצַּדִּיק הוּא נִשְׁמַת הַצַּדִּיק:** בְּחִלּוֹם וְכו' עַיִן שָׁם, וְנָא לְעַיִן בְּהִסְכַּמַת הַגֵּה"צ מֵהַר"ח זִנְנִפְלִד זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמוֹן, בְּסִפְר "צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט", אוֹדוֹת הוּצָאָה לְאוּר. (רֵאָה עוֹד מֵהַר"ח פְּלֵאגִי זְצ"ל בְּסִפְרוֹ "תוֹרָה וְחַיִּים", מ"ע ס' אוֹת ר"ז). גַּם הַאֲדָמָ"ר מִסְאֲדִיגוֹרָא זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמוֹן, מִבֵּיא שְׁהִצִּיּוֹן לְהַצַּדִּיק הוּא בְּשִׁבִיל הַגּוֹף וְהַנְּפֶשֶׁת, וְהַסֵּפֶר שֶׁל הַצַּדִּיק הוּא לְנִשְׁמַת הַצַּדִּיק.

טז. דְּכִידּוּעַ סְעוּדָה שְׁלִישִׁית מִצִּילָה מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, וְהוּא בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב אֲבִינוֹ ע"ה - כַּח הַתוֹרָה, וְיַעֲקֹב מְלָא בּוֹי, הוּא רָמַז לְתוֹרַת הַסוּד, וּבְלִמּוּדָה נִגְאָל בְּקָרוֹב (כְּמוּבָא בְּרִש"י עַל הַתוֹרָה וּיְקָרָא פָּרָק כ"ו מ"ב) "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יַצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאֲרִץ אֲזַכֵּר". - בְּחַמְשָׁה מְקוֹמוֹת נִכְתָּב מְלָא וְאֵלֵיהּ חֲסֵר בְּחַמְשָׁה מְקוֹמוֹת, יַעֲקֹב נִטַּל אוֹת מִשְׁמוֹ שֶׁל אֵלֵיהּ עֲרֹבוֹן שְׂבִיבָא וְיִבְשָׁר גְּאֵלַת בְּנָיו. וְהִבְנוּ.

כְּתוּב בְּסִפְרִים שְׁפַעַם אַחַת הָיָה שְׁמִד וְנִגְלָה מוֹהַר"מ אֶלְשִׁיף ז"ל בְּהַקִּיץ, וְהִצִּיל לְאַחַד מֵתוֹרֵי הַהַפְּכָה, מִפְּנֵי סִבָּה שְׁהִיָּה לוֹמַד סְפָרוֹ בְּתַמִּידוּת, עכ"ל. - וּבְסִפְר "תוֹרָה וְחַיִּים" לְהַר"ח הַטוֹב ז"ע (מַעֲרָכַת חַת) כְּתַב: אִם אוֹמְרִים חֲדוּשִׁים שֶׁל תַּלְמִיד חֲחֵם שֶׁכָּבֵר בְּעוֹלָם הָעֵלְיוֹן, הָרִי הוּא בָּא מֵעוֹלָם הָעֵלְיוֹן לְאוֹתוֹ מְקוֹם כְּמִבְאָר בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (חֲלָק ג' פְּרִשְׁת פְּנִיחַ דָּף ר"כ ע"א), "ז"ל: שְׁמַעוּ חַד קָלָא דְהוּהוּ אֲמַר, פְּנּוֹן אֲתָר, פְּנּוֹן אֲתָר לְרַבֵּי פְנַחַס בֶּן יֵאִיר, דְּאִיהוּ גְבִינְכוּ. דְּתַנְיִין, דְּכָל אֲתָר דְּצַדִּיקָא אַתְחַדָּשׁ בֵּיהּ מְלֵי דְאוֹרֵייתָא, כִּד אִיהוּ בְּהוּא עֲלֵמָא, פְּקִיד לְהוּא אֲתָר, וְאֵתִי לִיהּ לְגַבִּיָּה. וְכָל שְׁכֵן כִּד שְׂרָאן בְּגוֹוִיָּה צַדִּיקָא אַחְרֵינוּ. לְחַדְתָּא בְּהוּא אֲתָר, דְּאֲמַרִּין מְלֵי דְאוֹרֵייתָא. כְּגוּוֹנָא דָּא דְהוּהוּ אֵתִי רַבֵּי פְנַחַס בֶּן יֵאִיר לְמַפְקֵד לְאַתְרֵיהּ, וְאַשְׁכַּח אֵלֵינוּ צַדִּיקָא מַחְדָּתִין מְלִין דְאוֹרֵייתָא, וְאַתְחַדָּשׁ כְּמַלְקָדְמִין, הוּוּא מְלָה דְרַבֵּי פְנַחַס בֶּן יֵאִיר קַמֵּיהּ.

תַּרְגוּם הַזֹּהַר: שְׁמַעוּ קוֹל אֶחָד שְׁהִיָּה אוֹמֵר פְּנּוֹ מְקוֹם פְּנּוֹ מְקוֹם לְרַבֵּי פְנַחַס בֶּן יֵאִיר, שֶׁהוּא בָּא אֲצִלְנוּ, שְׁלַמְנוּ, דְּבָכַל מְקוֹם שֶׁהַצַּדִּיק חֲדָשׁ בּוֹ דְּבָרֵי תוֹרָה, כְּאֲשֶׁר הוּא בְּעוֹלָם הוּוּא [הָעֵלְיוֹן] פּוֹקֵד לְאוֹתוֹ מְקוֹם [בְּעוֹלָם הַזֶּה] וְבָא אֵלֵינוּ, וְכָל שְׁכֵן שְׁשׁוּרֵינוּ בּוֹ צַדִּיקִים אַחְרִים לְקַדָּשׁ אוֹתוֹ מְקוֹם, וְלוֹמְדִים שָׁם תוֹרָה, כְּעֵינֵי זֶה הֵנָּה בָּא רַבִּי פְנַחַס בֶּן יֵאִיר לְפַקֵּד מְקוֹמוֹ, וּמִצָּא אֵלָיו הַצַּדִּיקִים מַחְדָּשׁוּ דְּבָרֵי תוֹרָה וְנִתְחַדָּשׁ אוֹתוֹ דְּבַר תוֹרָה שְׁאֲמַר מִלְפָּנֵינוּ, רַבִּי פְנַחַס בֶּן יֵאִיר, עֲתָה מִתְחַדָּשׁ לְפָנָיו כָּאן.

עַל יְדֵי הַפְּצַת סְפָרֵינוּ זֹכָה לִישֵׁב בְּמַחֲצֵצוֹ בְּעוֹלָם

ובלשון הקדוש: פמה בני אדם למטה, יתפרנסון מזה החבור שלך, כאשר יתגלה למטה בדור האחרון, בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" המרמז על הגאולה השלמה.

ומוסיף לבאר ב"מקדש מלך" לתקוני זהר, שכל העוסק בספר זה, מקרב הגאולה, ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, ועליו אומר הקדוש ברוך הוא: כאלו פדאני, לי ולבני מן הגלות, וכו'. כי כך גזר הבורא שלא יתגלה, ויהיה גנוז עד סוף יומיא, דבגינה יבוא דרור, כי סגלה זו בו ולא בזולתו. - בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר, בדרך העלם, להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא, קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבוזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם, כנזכר בפרשת ויחי (דף ר"א), על דא פתיב: "קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת", לאצנעותא, והבן זה מאד (הרב חיים ויטאל זלה"ה, בהקדמתו לשער ההקדמות).

והכל תלוי בעסק החקמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה, היא גורמת אחר ועפוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו, (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים). וכתב מהר"א אזולאי זי"ע: וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות, וקלות הגלות, והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד). וכתב ב"פרי עץ חיים" (שער העמידה, הג"ה מרנ"ש): ונראה, שעל ידי זכות העוסקים בחכמת האמת, יש כח בידם להגן על משיח בן יוסף שלא ימות על ידי הרשע ארמילוס (ועין עוד תיקוניז לרמח"ל תיקון ח').

ומי לנו גדול כהרמח"ל, רבי משה חיים לוצאטו, זכר צדיק וקדוש לברכה, זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה (אשר אמר עליו קדוש ה' הג"ר א זי"ע, דאלו היה חי בדורו היה הולך וגלי לקבל פניו הטהורים מהלך של אלפים קילומטר) ולא מצא עצמה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא את העצה הזו, למוזד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שכלל הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לקרב את הגאולה ברחמים.

לכן תקון בישיבתו, סדר למוזד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות, ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש, להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת, ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי, הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת, ויהיה לו לזכות, כי אין כמותו לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, מצינו חביבות מיחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מוידויטשוב, זכותו יגן עלינו אמן, אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

וב"דגל מחנה אפרים" (פרשת שמיי): וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (פי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מוה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות, וממילא יהיה הגאולה, שיבנה במהרה בימינו, אמן סלה ועד.

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

ובספר "אור ישרים מירא דכיא" כתב: קדם ביאת המשיח, תתגבר מינות ואפיקורסות ורחמנא ליצלן בעולם, העצה לזה, להזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמור בכל יום זה, אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת, לטהרת הלב.

ומקדמת דנא, מצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו, בשער רוח הקדש, (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי, "שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד, בלי שיעמיק בעיון, מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב, שנתן תקון לבעל תשובה אחד, לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר, הלשון לבד בלתי שום הבנה, והן הובא בספר "שבחי האר"י" דפוס ישן, שנתן תקון לבעל תשובה אחד, ללמוד בכל יום, ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים, (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרבנו האר"י, שנתן תקון לבעל תשובה, לומר כל יום ה' דפים זהר, וכיוצא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיה (נתיב התורה שבי א' אות ל"א), וכתב שם, שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב, נהג כן, וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריין (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד), שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, וענין עוד המעשה הנורא המובא בספר "בן ביתי" על אבות, ואין כאן מקומו להאריך.

והגם, דבהיותו קורא ספר הזהר, לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרב חיד"א, בספר מורה באצבע (אות מ"ד), "למוד ספר הזהר מרום על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו, הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים (מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב), ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה, מהר"י צמח, בספרו לחם מן השמים, בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל, בשלהי קונטרס דרך עין חיים (וענין עוד בספר זכירה לחיים, להנאון רבי חיים פלאגי ח"ב דף ע' ע"ד, וגשו"ת אפקקסא דעניא סימן ע"ד).

וכתב הרמ"ק: ולזה הספר יקרא ספר הזהר, מפני השפעת האור שהוא מהזהר העליון, ודרך אורו, משפיעים בהשקחה אלקית כל המתעסקים בו, שהיה אור ושלפע עליון" מהדעת מושפע ברזי תורה, דהינו רזי וסתרי תורה וכו', פיון שגשפע משם, אתקרי החבור הזה ספר הזהר, כלומר שגשפע מהזהר הוא (הרב משה קורדוביור, דע את אלקי אביך, ב').

בא וראה מה שכתב המקבל הצדיק רבי יעקב צמח זצ"ל (מתלמידי האר"י הקדוש ז"ע) בהקדמתו לספר קול ברמה: "רחל מבפה על בניה", לפי שאינם עוסקים בהכמה זאת, הממחרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, שיאמר לה ה' אז "מנעי קולך מבכי ועיניך מודמעה וכו' על בניה פי איננו", כלומר, שפיון שביאת המשיח תלויה בתשובה ובעסק הזהר ובחכמת הקבלה, ואין

חסר הדיא הוא דכתיב "ראו את ה' קדשו פי אין מחסור ליראיו...", דנא דתמינא בהיראת ה' למהוי ליה גשת אנפיו... ומאן דלית ביה גשת אנפיו אוקמוה מארי מתניתין, בודאי שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני (עיין שם).

יט. ובספרו קהלת יעקב כתב: ומה גם בדורנו זה עתה שהוא דרא בתנאה וצריך להתגלות בו

יז. השל"ה הקדוש: וידוע שאמר לבניו שכל מי שלא טעם טעם חכמת הקבלה לא טעם טעם ויראת חטא מקמי (וענין ב"עשרה מאורות"). וכן כתב הגר"א ז"ל: העוסקים ברמז וסוד, אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה', י"ח).

יח. ובתקוני זהר (בהקדמה דף ה' ע"ב): דרגא שביעא ביראת ה', כל מאן דאית ביה ויראת ה' לית ליה

בְּנֵיהֶם עוֹסְקִים בָּהֶן, כִּי אִם אֶחָד מֵעֵיר וּשְׁנַיִם מִמְשַׁפְּחָהּ, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ פְּרָאוּי בְּכָל עֵיר וְעֵיר כְּמוֹ שֵׁשׁ בְּעֶסֶק הַתְּלֻמוּד, וְלָכֵן "אֵינְנוּ", כִּי אֵין בְּנֵיהֶם מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ.

כָּל תְּמִימֵי דְרָף הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזוֹהַר וּמֵאֲמִינִים בּוֹ

קְבֻלְנוּ מִרְבֵּנוּ הַגְּדוֹל [הַגְּר"א] זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שֶׁחֲלִילָה לֹאמֹר שֶׁהַסּוּד הָאֲמִתִּי יִסְתֵּר הַדִּין הַמְּסַסֵּם לְהַלְכֵה פְּסוּקָה, רַק שֶׁהֶאֱחָרוּנִים לֹא יִרְדּוּ לַעֲמֹק הַחֻמְקָה הַזֹּאת (עֲלִית אֵלֶיהוּ עַל הַגְּר"א). וְכַתֵּב בְּבִאוֹר הַגְּר"א, שֶׁבָּיִת הַכְּפֻרִים חֲלוּנוֹת הַתְּבָה וְהוּא תְּשׁוּבָה אִמָּא עֲלָאָה פְּתוּחִים, וְזֵהוּ שֶׁכְּתוּב "מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם" שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם הַיְדוּעִים מִרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלֹל, וּבְרַעֲיָא מִהֵימְנָא אֵיתָא עַל הַתְּקוּנֵי זֵהר, דְּאִיְהִי כְּגוֹזָא דְתַבְת נַח וְכוּ', כִּיְדוּעַ (הַקְדַּמַת הַמוֹצֵיא לְאוֹר תְּקוּנֵי זֵהר מִהַגְּר"א). - וְרַבֵּינוּ הַגְּר"א זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הָיָה כְּאֶחָד מִן הַרְאֻשׁוֹנִים... וְכָל רַז לֹא אָנִיס לִיה... כְּתַב פְּרוּשִׁים עַל הַזֵּהר הַקְדוּשׁ וְהַדְרָא רַבָּה קְדִישָׁא וְהַסְפְּרָא דְצִנְעוּתָא וְהַתְּקוּנֵי זֵהר, וּבְבִאוֹרִים עַל הַשְּׁלַחַן עֲרוּף מְבִיא מְקוֹרוֹת מְדַבְרֵי הַזֵּהר... וְכָל תְּמִימֵי דְרָף הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזֵּהר וּמֵאֲמִינִים בּוֹ (הַקְדַּמַת סֵפֶר זֵהר הַרְקִיעַ לְהַאֲדָמוֹר מִרֹאדָיוֹן זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה). - כָּל אֶחָד מֵהַ שְׁמֻלְמָדִין אוֹתוֹ בְּבִטָּן אִמּוֹ כֵּן יֵשׁ יְכַלֵּת בִּידוֹ לְהַשִּׁיג. וְמִי שֶׁהָיָה יְכוֹל לְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְהוּא לֹא יִשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיג, גְּדוֹן בְּדִינֵי קָשִׁין (הַגָּאוֹן רַבֵּי אֵלִיהוּ מְוִילֵנָה, הַגְּר"א, אֲבָן שְׁלֵמָה חֶלֶק כ"ז). - בְּרַעֲיָא מִהֵימְנָא וּבַתְּקוּנֵים כְּתוּב, דְּבִזְכוּת הַזוֹהַר יִגְלֶה מִלְּפָא מְשִׁיחָא. וּבַתְּקוּנֵי זֵהר (סוּף תְּקוּן שְׁשִׁי, דף כד): וְכַמּוֹה בְּגֵי נְשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מִהָאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵינָא, וּבְגִינֵיהּ (וּיְקָרָא כה, י) "וּיְקָרְאָתֶם דְרוּר בְּאַרְצֵי". עַד כָּאֵן. [וְכַמּוֹה בְּגֵי אֲדָם לְמַטֵּה יִתְפַּרְנְסוּ, רוּצָה לֹאמֵר יַעֲסֻקוּ וַיְחִיו, מִזֵּה הַחֲבוּר שֶׁלָּךְ, פֶּאֶשֶׁר יִתְגַּלֵּה לְמַטֵּה בְּדוֹר הָאֲחָרוֹן, בְּסוּף הַיָּמִים, וְעַל יְדֵי זֶה יִקְיָם "וּיְקָרְאָתֶם דְרוּר בְּאַרְצֵי"].

פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם חַיִּים לְפְנִימִיּוֹת הַגּוּף שֶׁהוּא הַנְּפֶשׁ וְהַחִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת הַגּוּף, וְהַעוֹסְקִים בְּרַמְזוֹ וְסוּד אֵין יֹצֵר הַרַע יְכוֹל לְהַתְּגַרְזֵת בָּהֶם (אֲבָן שְׁלֵמָה פֶּרֶק ח' אוֹת כ"ו). הַגָּאֲלָה לֹא תִהְיֶה רַק עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה, וְעַקֵּר הַגָּאֲלָה בְּלְמוּד הַקְּבֻלָּה (אֲבָן שְׁלֵמָה פֶּרֶק י"א אוֹת ג'). - שְׁאֲלַתִּי מִמְּוֹנוֹ: אֵיךְ הַדְרָף לְצַאת יְדֵי חוּבְתוֹ הַשְּׁעוֹר לְמוּד שְׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה? וְהַשִּׁיב: לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֵּהר וְשַׁעֲרֵי אוֹרָה כְּדֵי לְהַבִּין קֶצֶת הַכְּפֻרִים בַּזֵּהר הַקְדוּשׁ, רַק בְּלֵי הַפְּרוּשׁ, כִּי הוּא מְבַלְבֵּל וּמְסִיעַ לְעֵינַי אַחַר (אֲבָן שְׁלֵמָה פֶּרֶק י"א אוֹת ג').

אָמַר הַגָּאוֹן הַצְּדִיק רַבֵּי שְׁלֵמָה בְּלוּף זצ"ל בְּשֵׁם רַבּוֹ הַחֶפֶץ חַיִּים זי"ע, שֶׁעַל לְמוּד סֵפֶר הַזֵּהר אֵין שׁוּם הַגְּבֻלָּה, כִּי רַבּוֹ מְדַרְשׁ, וְהָיָה הַחֶפֶץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְכָל, שֶׁיִּלְמְדוּ כָּל שְׁבֵת אֶת הַזֵּהר שֶׁל אוֹתָהּ פְּרָשָׁה, וְאִפְלוּ לְבַחּוּרִים (ר' יוֹסֵף בֶּן שְׁלֵמָה מִפּוֹז'וֹן, הוֹסְפּוֹת בְּגִין יוֹסֵף).

רַבֵּנוּ הַחַזוֹן אִישׁ זי"ע הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו, לְלַמֵּד זֵהר כְּסֵפֶר מוֹסֵר, וְאֵף לְמַד בְּעֵצְמוֹ עִם בָּן אַחֲוָתוֹ הַגָּאוֹן רַבֵּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינְמָן זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה. וּבַהֲזַדְמָנוּת אַחַת הַתְּבַטָּא, כִּי בְּחֻמְתָּא הַנְּסֻתָּר יִשְׁנֵן סְגִיּוֹת שְׁלֵמוֹת הַקְּשׁוֹת יוֹתֵר מֵאֵלוֹ שֶׁבְּנִגְלָה, וְהָיָה מְסַבֵּיר, כִּי בְּשֵׁל כֶּף נְקִרְאָת חֻמְקָה זוֹ 'חֻמְקַת הַקְּבֻלָּה', שֶׁכֵּן אֵין לְהַבִּינָה אֱלָא בְּקְבֻלָּה, אִישׁ מִפִּי אִישׁ עַד אֵלֶיהוּ, אוֹ מִמִּי שֶׁקְּבַל מֵאֵלֶיהוּ.

עֲרֵבָה שֶׁל שְׁעָה

ובספר "מעשה איש" (עבודות על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) כתב משמו: לשון הזהר הקדוש מעוזר יותר מפל מאמרי חז"ל.

כִּשְׁנֵשָׁאֵל פעם מרן החזון איש זי"ע על ידי הגאון רבי שמואל הלוי ואזנער שליט"א, באשר ללמוד ספר הזהר למי שלא הגיע לחכמה זו, השיב: "למען הלמוד אסור, אף כדי לדעת יראת אלקים, מתר ואף מצוה גדולה, שכן אין לך מאמרי חכמינו זכרונם לברכה, הפולחנים כל כך ליראה, כמו מאמרי הזהר הקדוש". וכשנכנס אליו פעם רבה של זכרון מאיר, הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר (בעל "שבט הלוי"), על השלחן היה מנח ספר הזהר נטול פריכה, הרב וואזנר שהיה מקרב לרבנו, הגיב: "נראה שלומדים הרבה בספר זה... חייך עלה על פניו הקדושות של רבנו. ואז שאל הרב ואזנער: "מי היה רבו של הגר"א בקבלה?". למשמע השאלה השיב רבנו בנימת שאלה: "וכי אליהו הנביא הוא רבי רע?"... "אלו ידעו", הוסיף, "החסידיים בדורו של הגר"א על כחו הגדול שבהכמה זו, לא היה פרוד הלכות שבין הכתות גדול כל כך..."

כַּעַת זכינו שתתקיים בנו הבטחת הרשב"י על ידי אליהו הנביא זכור לטוב (תיקוני זוהר תיקון ו' דף כ"ד ע"א), שדור האחרון כל ישראל יתאחדו בלימוד הזהר הקדוש, ספרדים חסידיים וליטאים, שומעים לקול ה' חוצב להבות אש הנאמרים על ידי כל גדולי וקדושי הדורות, מהארז"ל ותלמידיו, הרמח"ל, הגר"א ותלמידיו, הבעל שם טוב ותלמידיו, האור החיים הקדוש, החיד"א, הן איש חי, ותלמידיהם, רבי ישראל סלנטר, החפץ חיים, והחזון איש, (עין אור הזהר, ובגדולי ישראל וזהוהר באריכות שהבאנו מלמעלה מאסף צדיקים קדושים וטהורים) ולומדים זהוהר הקדוש באהבה ובשמחה.

ח

אין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן והוא עקר תורת ישראל

"מעין גנים" (פ"א) לבעל "בני יששכר": התנהגות האדם בעסק החכמה האמיתית, הגם שלא הגיע עדיו למדרגה שיהיה ראוי לעמוד בהיכל המלך, עם כל זה לא פטר עצמו מעסק החכמה האמיתית, כי היא הצלחת הנפש, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, הלא המה עסק העיון בש"ס ופוסקים, ועסק העיון בסודות התורה, חכמה האמיתית חכמת הקבלה... ובפרט בדורותינו אלה, אחר התנוצצות אורות של עולם התקון משנת של"ב ואילך, על ידי אור שבעת הימים מרן הארז"ל הנסתרות לנו ולבנינו כמו הנגלות, ואין לאדם להפטר מעסק

חכמת האמת כדי שיבוא משיח.

כ. בס"ד אנו חבוותא קדישא ספרדים ליטאים וחסידים בנחד מוציאים לאור מחדש את באורי הגר"א על התיקוני זוהר, והי רצון שחפץ ה' בדינו יצליח.

כא. עין ב"יו הרקח" לרבי יהודה פתיא זי"ע בפרושו על האדרא זוטא (דף רפ"ז ע"ב), והביאו המתוק מדבש שם בד"ה "רבי אבא יכתב", עיי"ש.

כב. חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזהר ובכתבי מרן ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים (ר' יצחק אזיק; יחיאל ספריו מקומנה. נוצר חסד, פרק ד' משנה כ'). אינו דומה חיות ותענוג למוד הנגלה כלמוד הזהר והתקונים. ואמר על עצמו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, שהוא אין לו חיות ותענוג אפילו בלמוד הגמרא כמו מן הזהר ותקונים (מדרש פנחס, ע"ב, אות ג).

חכמת הקבלה בשום אופן, והוא עקר תורת ישראל אשר השם יתברך הגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל וכו'. ואומר אני, הלואי שלא היו מקילין גדולי הדור בלימוד החכמה הקדושה, והלואי היו מלמדים דרך לתלמידים, לעסוק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות, והיו כל החכמות נדחים מפניה, כמו שנדחה החושף מפני האור; אף שבעוונותינו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהונה, ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוח הקדוש, הגה עבור זה נשארנו ערומים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעוונותינו הרבים חשכות החכמות החיצוניות הכסיל בחושף הולך, ובמינו במהרה יתקיים: ויאמר אלהים יהי אור ויאר לנו, אכי"ר.

וכתב ב"שער יששכר" (מאמר גל עיני אות י"ח): **אשרי העם לומדך ואשרי העומדים על סודך, לכאורה קשה דכיון שהמה לומדך לומדי זוהר הקדוש, וכו' איך קראום בלשון 'עם' שהוא מדרגה פחותה פנדע כו', אף מזה הוא נראה, שגם איש פשוט שלא קדש עצמו כל כך במעלות הראויים ללמוד, מפל מקום יקרב אל החכמה ההיא, בפרט בסוף יומיא אליו, שבזה תליא התקרבות הגאולה במהרה בימינו אמן.**

ולגדל חביבותיה נסים בדברי הכף החיים (סימן כ"ה ס"ק ע"ה) **אשר כתב בשם הרב משאת בנימין זצ"ל (סימן ס"ב דף ז"ן עמוד א), וזה לשונו: הדרך השני לילך אחר רוב בני ומנון, הרי לפניך ספר הזוהר, שהוא שקול יותר מכל המחברים שאחר חתימת התלמוד, ואם יהיו כל המחברים בכף מאזנים אחד, וספר הזוהר לבדו יעלה בכף שניה, מכריע הוא את כולם, והרי עדיף מרב בנין, וכמו שכתב הבית יוסף ז"ע, דאזלינן בתר הזוהר נגד שאר המחברים, עכ"ל.**

"רבי שמעון בר יוחאי" = 915 - בגימטריא: - 'ישמרך השם - וכן בגימטריא - מלחמת אדום ופרס [על ידי לימוד הזוהר הקדוש ישמרנו ה' תמיד, ובפרט ממלחמת גוג ומגוג - אדום ופרס].

טז

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: **בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ונאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!".** כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו. - הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד, לקבל את אור פני מלך המשיח, במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה, שיקויים בנו נבואת הרשב"י, "נפאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור", ותחזינה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, בעו והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלפינו, אמן בן יהי רצון.

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

10 שעות

mp3
לצפייה ב-YouTube
ב"אריה ברדה"

50 ₪
תחומה לרשבי"

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת שבת א'

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

www.aryehbarada.com

054-4577956

תחומה לרשבי"

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

7 שעות

mp3
לצפייה ב-YouTube
ב"אריה ברדה"

50 ₪
תחומה לרשבי"

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת ברכות-

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

www.aryehbarada.com

054-4577956

תחומה לרשבי"

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

7 שעות

mp3
לצפייה ב-YouTube
ב"אריה ברדה"

50 ₪
תחומה לרשבי"

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת פסחים א'

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

www.aryehbarada.com

054-4577956

תחומה לרשבי"

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

10 שעות

mp3
לצפייה ב-YouTube
ב"אריה ברדה"

50 ₪
תחומה לרשבי"

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת עירובין-

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

www.aryehbarada.com

054-4577956

תחומה לרשבי"

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

13 שעות

mp3
לצפייה ב-YouTube
ב"אריה ברדה"

70 ₪
תחומה לרשבי"

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת שקלים
מסכת יומא

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

www.aryehbarada.com

054-4577956

תחומה לרשבי"

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

7 שעות

mp3
לצפייה ב-YouTube
ב"אריה ברדה"

50 ₪
תחומה לרשבי"

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

מסכת פסחים ב'

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

www.aryehbarada.com

054-4577956

תחומה לרשבי"